

Ministerie van Defensie

Militaire Inlichtingendienst
Afdeling Inlichtingen

Postbus 20701
2500 ES Den Haag

Telefoon (070) 31 880 04
Telex 31337 MVD/GV/NL
Telefax (070) 31 879 51

Aan:
Zie verzendlijst

Uw brief

Uw kenmerk

Ons nummer

Datum

Dis g8003521

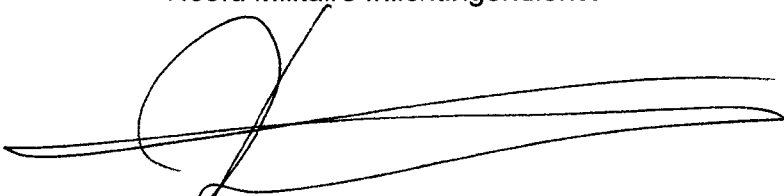
30 juni 1998

Onderwerp

Voormalig Joegoslavië (24/98)

1. Bij deze doe ik U toekomen een notitie over de recente ontwikkelingen in het voormalige Joegoslavië.
2. Zonder bijlage is deze brief ongerubriceerd.

Hoofd Militaire Inlichtingendienst

H.J. Vandeweijer
Commodore

Bijlagen

één (1)

Bezoekadres

Kalvermarkt 28, Den Haag

Doorkiesnummer

(070) 31 87433

Verzoeken bij beantwoording datum, nummer en onderwerp te vermelden.

VERZENDLIJST behorende bij brief MID nr. Dis g8003521

d.d. 30 juni 1998

AAN:

Ministerie van Algemene Zaken
t.a.v. Coördinator van de Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten

Hoofd Binnenlandse Veiligheidsdienst
t.a.v. [REDACTED]

Ministerie van Buitenlandse Zaken
t.a.v. plv DGPZ ✓

NL-HPMV NAVO-Brussel

DCBC, t.a.v. Hfd Dplg door middel van hardcopy en diskette

INTERN:

HMID

HACIV t.a.v. BCI

HAI

HBMA

MID-cel

Archief

MINISTERIE VAN DEFENSIE
MILITAIRE INLICHTINGEDIENST
Afdeling Inlichtingen

ONTWIKKELINGEN IN DE VOORMALIGE JOEGOSLAVISCHE FEDERATIE

24/98

(Afgesloten 011200 JUL 1998)

Conclusie/voorzicht

Geen van de drie Bosnische bevolkingsgroepen is tevreden met het vredesproces, maar de Serviërs en Kroaten enerzijds en de Moslims anderzijds huldigen diametraal tegengestelde opvattingen over de vraag hoe een doorbraak kan worden bereikt. Derhalve is te verwachten dat de huidige impasse voort zal duren, waardoor de conflictpartijen verder van het vredesproces zullen vervreemden.

Er blijft sprake van diepgaande verdeeldheid in de Bosnisch-Servische politieke leiding. Die onenigheid betreft echter uitsluitend persoonlijke kwesties. Het politieke doel, een onafhankelijke en territoriaal aaneengesloten RS, blijft onomstreden.

De politieke en militaire doelstellingen van de etnisch-Albanese opstandelingen in Kosovo staan in toeneemende mate ter discussie, evenals de betrekkingen tussen de politieke en militaire top. Doel van de Albanen blijft het uitlokken van een escalatie, omdat dat internationale erkenning dichterbij kan brengen.

Macedonië loopt een groot risico direct bij de problemen in Kosovo betrokken te raken.

Bosnië-Herzegovina

Adviseur Izetbegovic zinspeelt op bijstelling "Dayton"

Een adviseur van de Bosnische president Izetbegovic (Moslim), Trnka, heeft gesteld dat hij streeft naar een bijstelling van het vredesverdrag van Dayton. Hij verwees daarbij naar de rede die Izetbegovic onlangs in Brussel had gehouden, en waarin hij de mening verwoordde dat "Dayton" ofwel volledig uitgevoerd moet worden, ofwel veranderd. Ook Trnka gaf aan dat in zijn visie alle bepalingen moeten worden nageleefd. Anders zou het verdrag kunnen worden opgezegd of veranderd. Een belangrijk aspect voor Trnka is dat alle drie de etnische groeperingen in beide entiteiten als constituerende natie moeten worden aangemerkt. Ook het feit dat de beslissingen op centraal niveau met consensus moeten worden genomen is een probleem, omdat het de mogelijkheid biedt om impasses te veroorzaken. Om die reden wil Trnka de "tweede kamer" van het Bosnische parlement, die met meerderheid van stemmen wordt gekozen, grotere bevoegdheden geven dan de andere kamer, waarin alle drie de volkeren gelijkkelijk zijn vertegenwoordigd. Ook wil hij het beginsel dat in de nationale regering bij consensus wordt beslist, bijstellen.

"Dayton" is een compromis tussen de krachten die een decentralisatie van gezag nastreven en zij die voorstander zijn van verdere etnische integratie. Ruwweg kan worden gesteld dat de Serviërs en Kroaten (en derhalve de meerderheid van de Bosnische bevolking!) zich in het eerste kamp bevinden, en de Moslims in het laatste. De Serviërs en Kroaten zijn bevreesd dat de Moslims hen willen domineren en zullen zonder enige twijfel in de woorden van Trnka een illustratie zien dat dit gevaar reëel is. Ironisch genoeg zijn er ook in Servische en Kroatische kringen pleidooien voor het bijstellen van "Dayton", maar anders dan Trnka pleiten zij voor verdere decentralisatie van gezag in een eventuele nieuwe staatsstructuur. Aangezien de etnische verhoudingen in Bosnië-Herzegovina de laatste tijd weer meer gespannen zijn, is het te verwachten resultaat dat er niets aan de tekst van "Dayton" zal veranderen. Dat zal echter de bereidheid tot uitvoering van de bepalingen van het verdrag bij de diverse bevolkingsgroepen zeker niet vergroten.

Positie Silajdzic ter discussie

Het Bosnisch-Servische persagentschap SRNA heeft gemeld dat de Servische vertegenwoordiger in het Bosnische presidium, Krajisnik, de positie van de Bosnische co-premier Silajdzic (Moslim) aan de orde zal stellen. Aanleiding was een interview met een Japans persbureau, waarin Silajdzic zou hebben verklaard dat Bosnisch grondgebied kan worden gebruikt voor eventuele NAVO-acties in verband met de situatie in Kosovo. Hoewel Silajdzic inmiddels met klem ontkend heeft dat hij de gewraakte uitspraak heeft gedaan, houdt Krajisnik vol dat Silajdzic zijn bevoegdheden heeft overschreden. Ook de premier van de Bosnisch-Servische republiek (RS), Dodik, heeft gesteld dat Silajdzic kennelijk nog niet genoeg heeft van de oorlog en bovendien heeft bewezen te streven naar een centraal geleide staat.

In een periode dat alle partijen van mening zijn dat hun belangen onvoldoende worden behartigd, en dat derhalve de etnische verhoudingen weer onder druk staan, wordt iedere (vermeende) misstap verkeerd uitgelegd. Ongeacht de vraag of Silajdzic de genoemde uitspraken heeft gedaan, dan wel had mogen doen, en zelfs ongeacht de vraag of de NAVO werkelijk behoefte heeft aan bases op Bosnisch grondgebied voor een eventueel militair optreden in Kosovo, is het zaad van de onderlinge twijfel, van het onderlinge wantrouwen, weer gezaaid. Het antwoord op de vraag of Bosnië-Herzegovina met de huidige generatie leiders vrede zal kunnen verwerven, wordt steeds duidelijker. Opmerkelijk is in dat kader ook de opstelling van Dodik die, hoewel hij door de internationale gemeenschap als meer gematigd dan Krajisnik wordt beschouwd, toch eenzelfde mening verwoordt en daarmee aangeeft evenzeer tegen verdere bestuurlijke integratie gekant te zijn als zijn "tegenhanger".

Moslim/Kroatische federatie (MKF)

Prskalo beschuldigt Orucevic van obstructie

De plaatsvervangend burgemeester van Mostar, Prskalo (Kroaat), heeft burgemeester Orucevic (Moslim) openlijk beschuldigd van obstructief gedrag. Hij deed dat in een brief aan HV Westendorp, waarin melding werd gemaakt van het doorkruisen van afspraken over de terugkeer van vluchtelingen naar hun oorspronkelijke woonplaatsen in de stad. De situatie in Mostar is, ondanks vele overeenkomsten die de afgelopen jaren gesloten zijn, nog nauwelijks verbeterd. Het aantal vluchtelingen dat van oost- naar west-Mostar of omgekeerd terugkeert is op de vingers van één hand te tellen. Daarbij heeft Prskalo evenveel boter op zijn hoofd als Orucevic, omdat de Kroaten evenmin staan te trappelen om Moslims op te vangen als omgekeerd. Wat voor Mostar geldt, geldt ook voor Bosnië-Herzegovina in het algemeen. Alle afspraken op papier ten spijt, is het onmogelijk om een trein op gang te houden als de bestuurders het oneens zijn over het doel en de te volgen koers.

Bosnisch-Servische republiek (RS)

Buha geeft partijfuncties op

De voorzitter van de voormalige Bosnisch-Servische regeringspartij SDS, Buha, heeft op 27 juni in een brief aan het partijbestuur te kennen gegeven al zijn partijfuncties op te geven. Hij stelde dat hij vergeefs geprobeerd heeft een nieuwe bestuursstijl in te voeren. Buha, de opvolger van de voormalige RS-president Karadzic als voorzitter van de SDS, heeft zich in het verleden herhaaldelijk uitgesproken tegen de corruptie en het nepotisme dat vele SDS-leiders kenmerkte. Bovendien werd het in toenemende mate duidelijk dat er sprake was van een machtsstrijd tussen Buha en een meer "traditionele" groepering onder leiding van Krajisnik. Die strijd heeft Buha kennelijk verloren, hetgeen onder meer blijkt uit het feit dat niet hij, maar de onlangs ontslagen voormalige voorzitter van het Bosnisch-Servische parlement Kalinic door de SDS naar voren werd geschoven als kandidaat voor de functie van Servisch lid van het Bosnische presidium. Ook voor het presidentschap van de RS komt Buha niet in aanmerking, omdat de SDS met haar extreem-nationalistische coalitiegenoot SRS heeft afgesproken dat SRS-leider Poplasen daarvoor de gezamenlijke kandidaat zal zijn. Dat er veranderingen in de SDS op til waren, bleek ook tijdens het jongste congres van de partij, toen oudgedienden als Toholj en Ostojic uit het partijbestuur werden ontslagen. Buha zal zonder enige twijfel worden gevolgd door een aantal andere SDS-leden die het niet eens zijn met de koers van Krajisnik c.s. Sluit Buha zich bij een andere partij aan, dan zal die partij in aanhang groeien. In de praktijk lijkt echter de enige partij waarin Buha enigszins zou passen, de SPRS van de Joegoslavische president Milosevic te zijn. Besluit Buha een eigen partij op te richten (zoals het Kroatische presidiumlid Zubak enkele weken geleden deed), dan zal de versnippering in de RS en in Bosnië-Herzegovina in het algemeen nog groter worden.

Plavsic vergelijkt Kosovo met RS

De president van de RS, Plavsic, heeft op 28 juni (de Servische nationale feestdag) een vergelijking getrokken tussen de huidige situatie in Kosovo en die in de RS enkele jaren geleden. Zij smaalde dat de "humane wereld" slechts militaire interventie en sancties ter beschikking heeft om een oplossing te forceren, evenals zij bij de RS heeft gedaan. Daarbij herhaalde zij eerdere stellingen dat Kosovo een onvervreemdbaar deel van Servië en Joegoslavië is, en dat de kwestie derhalve uitsluitend die twee landen betreft. Andermaal bewijst Plavsic dat zij, hoewel zij zich graag als meer gematigd en pro-Westers afschildert dan haar rivalen in de Bosnisch-Servische leiding, toch ook een fervente Servisch-nationaliste is. Bovendien blijkt uit een dergelijke uitspraak dat het NAVO-optreden tegen de RS van met name 1995 door Plavsic nog allerminst vergeten is. Het is zeer de vraag of een andere opstelling te verwachten zou zijn geweest van een voormalige plaatsvervanger van de van oorlogsmisdaden verdachte Karadzic, en iemand die bovendien in het verleden de mening heeft geuit dat Moslims inferieure wezens zijn. Van belang is vooral dat Plavsic er met een dergelijke uitspraak blijk van geeft dat zij, evenals de rest van de [overigens in het openbaar door haar verketterde] RS-leiding, indien de betrekkingen met NAVO en SFOR om welke reden verslechteren, haar positie zeker zal laten beïnvloeden door een jarenlange wrok tegen de NAVO.

Dodik noemt Brcko ondeelbaar stuk van RS

Op 27 juni is de conventie geëindigd van de Servische Onafhankelijke Sociaal-Democraten (SNSD), de partij van RS-premier Dodik. In zijn slottoespraak onderstreepte Dodik dat de omstreden noordelijke stad Brcko deel uitmaakt van de RS. Hij noemde iedere andere uitkomst van de arbitrage rond Brcko voor hem onaanvaardbaar. Volgens Dodik houdt zijn gehele opstelling, en met name de betrekkingen die hij onderhoudt met de internationale gemeenschap, verband met de kwestie-Brcko. Brcko heeft voor de Serviërs een grote strategische waarde, omdat het verlies van deze (in het verleden in meerderheid door Moslims bewoonde) stad zou neerkomen op tweedeling van de RS. Bovendien heeft de kwestie-Brcko, doordat de arbitrage-beslissing reeds tweemaal is uitgesteld, een aanzienlijke prestige-lading gekregen voor zowel Serviërs als Moslims. Dat de Serviërs Brcko moeten behouden is in de RS onomstreden, al zou zo'n beslissing neer kunnen komen op het legitimeren van de etnische zuivering van de stad. Zelfs als wordt aangenomen dat de woorden van Dodik slechts politiek-propagandistische doelen dienen, moet worden vastgesteld dat de kwestie-Brcko van dermate groot belang is, dat de regering-Dodik een eventuele andere arbitrage-beslissing niet zou overleven. Overigens is er geen reden om aan te nemen dat Dodik niet iedere letter van zijn uitspraak meent. Voor hem geldt wat voor alle andere Serviërs ook geldt: niet het doel (een onafhankelijke, territoriaal aaneengesloten RS) is omstreden, maar de middelen waarmee dat doel bereikt moet worden. Sommigen proberen dat door een zeer onafhankelijke koers te varen, anderen bepleiten samenwerking met de internationale gemeenschap en zo nodig zelfs de andere bevolkingsgroepen om dat doel te bereiken. Gezien die doelstelling, die overigens *mutatis mutandis* ook geldt voor de andere volkeren in Bosnië-Herzegovina, is er geen enkele reden om aan te nemen dat een dergelijke coöperatie tot etnische (her)integratie zal leiden.

Kroatië

Seks zinspeelt op uitwijzing Amerikaanse ambassadeur

De voorzitter van het Kroatische parlement, Seks, heeft gesteld dat de Amerikaanse ambassadeur in Zagreb het risico loopt tot "persona non grata" te worden verklaard. Volgens Seks houdt de betreffende ambassadeur er een stijl op na die niet passend is voor een diplomaat. Bovendien zal noch de VS, noch de EU volgens Seks het Kroatische electorale systeem bepalen. De internationale gemeenschap heeft Kroatië de afgelopen weken en maanden onder druk gezet, met name naar aanleiding van het feit dat er onvoldoende gedaan wordt om de Serviërs naar hun oorspronkelijk woonplaatsen te laten terugkeren en daar de naleving van hun elementaire mensenrechten te garanderen. Ook het gebrek aan persvrijheid in Kroatië is sterk bekritiseerd. Dat wekt wrevel bij mensen als Seks, die een topfunctie bekleedt in de regeringspartij HDZ en een vertegenwoordiger is van de meer nationalistische vleugel in die partij. Deze vleugel lijkt overigens aan invloed te winnen, ook (wellicht juist) na het overlijden van minister van Defensie Susak en de aanhoudende geruchten dat ook de dagen van president en HDZ-leider Tudjman geteld zijn. Van belang daarbij is dat Seks uit Slavonië afkomstig is en andere kwesties benadrukt dan Susak, die betrekkingen had met de Kroaten uit Herzegovina. Uitlatingen als die van Seks, zeker indien die ook ten uitvoer worden gebracht, kunnen de Kroatische externe betrekkingen schaden en de door Tudjman c.s. gewenste integratie in westerse politieke, economische en veiligheidsstructuren in gevaar brengen.

Joegoslavië

Montenegro

Bulatovic ontslaat tegenstanders

De Joegoslavische premier Bulatovic heeft een aantal federale ambtenaren ontslagen die evenals hij van Montenegrijnse afkomst zijn, maar die gelden als aanhangers van zijn rivaal, de Montenegrijnse president Djukanovic. Tegen die stap is vanuit Montenegro geprotesteerd, niet alleen omdat het Djukanovic-aanhangers betreft, maar ook omdat er een regel bestaat dat de deelstaten worden geconsulteerd bij de benoeming van federale ambtenaren. De maatregel van Bulatovic is met name van belang omdat er enkele weken geleden berichten waren dat Djukanovic met de beschermheer van Bulatovic, Milosevic, een overeenkomst zou hebben gesloten om de strijdbijl te begraven, in ieder geval totdat de kwestie-Kosovo zou zijn opgelost. Als er al sprake is geweest van zo'n overeenkomst, dan is de maatregel van Bulatovic een indicatie dat Milosevic en Bulatovic zich daar niet (meer) aan gebonden achten. Dat zal tot gevolg hebben dat de retoriek van Djukanovic jegens de Federatie ook weer heftiger zal worden.

Kosovo

Banden tussen UCK en politiek ter discussie

De schaduwpresident van Kosovo, Rugova, die tevens aan het hoofd staat van de belangrijkste etnisch-Albanese partij LDK, heeft op 24 juni verklaard dat er maatregelen zullen worden genomen om de controle op de gewapende opstandelingen tegen het Servische gezag in de provincie te vergroten. Daarbij noemde hij het "Kosovo Bevrijdingsleger" (UCK) expliciet als één van de betreffende groepen. Rugova stelde dat de Serviërs het UCK niet als excuus moeten kunnen gebruiken om hun wreedheden te rechtvaardigen. Eén van de grootste rivalen van Rugova, Demaci, die leiding geeft aan de belangrijkste "oppositie-partij" PPK, heeft echter gesteld dat alleen het UCK zelf kan bepalen wie de politieke leiding over hen heeft. Demaci verklaarde zichzelf bereid om de politieke leiding over de UCK op zich te nemen, als hij daarvoor gevraagd wordt. Demaci nam ook stelling tegen recentelijk door de schaduwpremier van Kosovo, Bukoshi, aangekondigde plannen om een eigen verdedigingsmacht in Kosovo op te zetten. In de visie van Demaci bestaat zo'n verdedigingsmacht al, in de vorm van het UCK.

Het UCK ontleent zijn bestaan uitsluitend aan de wens de Servische onderdrukking in Kosovo te beëindigen. Minder duidelijk is welke politieke instellingen het UCK nastreeft. Als gevolg daarvan twisten de traditionele politieke leiders van de etnische Albanen (Rugova en zijn medestander Bukoshi versus Demaci) over de invloed over het UCK. Naarmate het UCK de gewapende strijd tegen de Servische onderdrukking opvoert, neemt ook de vraag naar de politieke controle over het UCK toe. Zeker nu VS-bemiddelaar Holbrooke zich bereid heeft getoond het UCK als onderhandelingspartner te erkennen, is die kwestie van groot belang geworden. Maar ook los van deze kwestie is de vraag welke doelstellingen met het UCK-optreden worden gediend, relevant. Rugova heeft zich jarenlang ingezet voor geweldloos verzet tegen de Servische overheersing, maar is min of meer gedwongen geweest om daarop terug te komen toen vele etnisch-Albanese jongeren in Kosovo de mening uitten dat die opstelling onvoldoende resultaat opleverde. Die onvrede was ook aanleiding tot de oprichting van het UCK en de golf van aanslagen op Servische beambten en collaborateurs die door dit "leger" is uitgevoerd. Deze UCK-terreur vormde zelf weer de aanleiding tot een verheving van het Servische optreden tegen de etnische Albanen.

Rugova en Bukoshi hopen kennelijk hun invloed op het UCK te vergroten, dan wel alternatieve (en onder hun eigen controle staande) gewapende machten te formeren. Zij ondervinden hierbij weerstand van Demaci, die kennelijk hoopt voordeel te halen uit het afnemende aanzien van Rugova onder de Kosovo-Albanen. Die rivaliteit tussen Demaci en Rugova, alsmede de mogelijk door laatstgenoemde op te richten alternatieve gewapende machten in Kosovo, kunnen de strijd tegen de Servische onderdrukking schaden. Anderzijds kan een verbetering van de dialoog tussen "politiek" en "militair" in de etnisch-Albanese top het conflict beheersbaar maken. Het is overigens verre van duidelijk welke koers de UCK-leiders zelf willen volgen.

Draskovic roept op tot verdediging van Servië én Kosovo

De leider van de extreem-nationalistische Servische Vernieuwingsbeweging SPO, Draskovic, heeft het belang onderstreept om Kosovo, en daarmee Servië, te beschermen tegen het "groot-Albanese nazisme". Tevens riep hij op tot maatregelen van de Verenigde Naties tegen Albanië, omdat dat land terroristen en separatisten zou steunen. De opstelling van Draskovic zou eigenlijk niet opmerkelijk moeten zijn, omdat hij een uitgesproken nationalist is en zich in het verleden vaker in soortgelijke termen heeft uitgelaten. Opmerkelijk is echter wél dat juist Draskovic zich over de kwestie-Kosovo gematigder heeft uitgelaten dan

[REDACTED]

het gros van de Serviërs; zo toonde Draskovic sympathie voor een beperkte autonomie voor Kosovo. Vermoedelijk deed hij dat echter voornamelijk om zich te profileren ten opzichte van de Servische autoriteiten, met name zijn grootste rivaal op de extreem-nationalistische markt, vice-premier Seselj. Zeker nu duidelijk is dat de Kosovo-Albanezen niet willen onderhandelen en vermoedelijk slechts genoeg zullen nemen met onafhankelijkheid, en teneinde zijn geloofswaardigheid niet te verliezen, is Draskovic nu ook teruggevallen in uitingen van nationalisme die hem voor de interne consumptie aanvaardbaarder, maar voor een internationaal publiek minder geschikt maken.

Servische milities betrokken bij aanvallen op dorpen

Het relatief onafhankelijke Joegoslavische persbureau Beta heeft op 29 juni gemeld dat Servische politie en veiligheidsdiensten aanvallen hebben uitgevoerd op stellingen van het UCK in het dorp Belacevac. Zij zouden bij die aanval steun hebben ontvangen van groepen gewapende Servische burgers uit Kosovo. Hoewel de betrokkenheid van Servische milities niet is bevestigd, is allerminst uitgesloten dat deze melding juist is. Er waren de afgelopen weken herhaaldelijk berichten dat de Servische minderheid in Kosovo (minder dan 10% van de bevolking) lokale milities hebben opgericht en wapens hadden ontvangen van de Servische veiligheidsdiensten in Kosovo. De oprichting van die milities had formeel slechts zelfverdediging van Serviërs in Kosovo tot doel, maar als het bericht van Beta juist is, zijn de milities ook betrokken bij offensieve operaties tegen het UCK. Als dat waar is, dan begint de situatie in Kosovo inderdaad steeds meer trekken te vertonen van die in Bosnië-Herzegovina en Kosovo in 1991/92, toen de Joegoslavische strijdkrachten eveneens samenwerkten met door henzelf bewapende Servische strijdgroepen.

UCK valt Servisch dorp aan

Volgens Servische persberichten heeft het UCK op 27 juni in de omgeving van Klina een aanval uitgevoerd op een door Serviërs bewoond dorp. De aanval zou zijn afgeslagen door gewapende dorpsbewoners en zijn beëindigd toen de UCK-leden vluchtten, vermoedelijk uit vrees voor de komst van Servische veiligheidstroepen. Gezien de bron moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat het hier een melding betreft met voornamelijk politiek-propagandistische doeleinden. Toch is denkbaar dat de melding in essentie juist is. Er waren de laatste tijd herhaaldelijk indicaties dat tenminste elementen binnen het UCK uit zijn op een escalatie van de strijd in Kosovo. Doel daarvan is een internationale interventie in Kosovo af te dwingen, omdat dat wordt gezien als de enige mogelijkheid dat een internationaal erkende onafhankelijkheid kan worden bereikt. Er is vermoedelijk geen betere manier om dat doel te bereiken, dan een aanval uit te voeren op Serviërs in Kosovo, omdat dat de ergste vrees van de nationalistische Serviërs versterkt en mogelijk een hevige reactie uitlokt.

Macedonië

Macedonië kan bij kwestie-Kosovo betrokken raken

Albanese bronnen hebben gemeld dat Servische veiligheidsagenten bij acties tegen opstandelingen in Kosovo de grens met Macedonië hebben overschreden en zelfs in Macedonische dorpen terreurdaden hebben begaan. De Macedonische autoriteiten hebben dat niet bevestigd, maar wel gesteld dat zij op dezelfde dag een poging om wapens vanuit Albanië via Macedonisch grondgebied naar Kosovo te smokkelen, hebben verijdeld. Hoewel de Albanese melding mede ingegeven kan zijn om de wreedheden van Serviërs tegen Albanezen, niet alleen in Kosovo maar ook in Macedonië en Albanië, te illustreren, is er weinig twijfel dat Macedonië bij de strijd in Kosovo betrokken dreigt te raken. Immers, als Albanese, Joegoslavische of NAVO-eenheden erin slagen de grens tussen Albanië en Kosovo af te sluiten, zullen de bendes die wapens van Albanië naar Kosovo smokkelen in toenemende mate gebruik maken van Macedonisch grondgebied, zeker omdat in het westen van Macedonië ook uitsluitend etnische Albanezen gevestigd zijn en de Macedonische overheden over even weinig middelen tot grensbewaking beschikken als de Albanese. Macedonië ziet de ontwikkelingen in en Kosovo met lede ogen aan. Enerzijds wil het land de betrekkingen met westerse landen verbeteren, al was het alleen maar om te voorkomen dat de politieke, economische en sociale crisis de stabiliteit van het land ondergraven. Anderzijds wil het verhinderen dat het het machtige buurland Servië provoceert, zeker omdat nationalistische Serviërs Macedonië als zuid-Servië beschouwen. Bovendien vreest het dat autonomie/onafhankelijkheid voor de Albanezen in Kosovo door hun volksgenoten in west-Macedonië als een precedent en stimulans zal worden beschouwd. Om die reden hebben de Macedonische autoriteiten reeds aangekondigd dat Macedonisch grondgebied niet zal mogen worden gebruikt voor acties tegen een buurland (lees: Servië).